

Předkládaná BP studentky Nikoly Stupkové se věnuje – dle citace z abstraktu práce – „mediálnímu ohlasu spisovatele M. Viewegha v období před jeho onemocněním a po něm“. V první řadě přistupme k pozitivům: studentka odvedla velké penzum práce v oblasti vyhledávání zdrojů sledujících vztah Viewegha k médiím; zmapovala v inkriminovaném dvojobdobí skutečně všechny mediální výstupy, v nichž jméno této kontroverzní ikony české kultury zaznělo. Výstupy pak N. Stupková dokázala pomocí zřetelně vymezených metod (kvantitativní a kvalitativní analýza) náležitě okomentovat a vřadit do společensko-kulturního kontextu značně proměňující se doby. Studentka se dobře orientuje v dění na naší kulturní scéně – ať už se to týká médií, osobností kritiků (jejichž „hlasy“ dokáže postavit proti sobě, okomentovat měřítko, která jednotliví kritici k V. tvorbě zaujímají) a recenzentů či přímo pozice M. Viewegha (dále MV)-literáta na literární scéně uplynulých let.

Silné stránky práce též spočívají na studentčiných komentářích k míře vazby díla MV na „mimoliterární existenci autora“, resp. míru autobiografičnosti v tvorbě MV. Domnívám se, že pokud se diplomantka hodlá tvorbě MV věnovat v magisterské práci, tudy by se mohly ubírat její kroky – tj. rysy autobiografičnosti v tvorbě MV, hodnocení autorského vypravěče... Podnětná jsou též zjištění (+ přímé odkazy na konkrétní texty), v jaké míře je i nadále jméno MV používáno v kontextu hodnocení tvorby jiných autorů.

Potud místa silná. Spornější je to se stanovením výchozích hypotéz – připadá mi, že ty byly stanoveny jaksi ex-post, resp. jaký je předpoklad pro to, že by se v případě LN i Blesku měl počet článků o MV zvýšit? Nejsou pak zjištění vyplývající z výzkumu jednoduše jen potvrzením toho, že autorův styl psaní se postupem doby vyčerpá (a změnila se dosti kritéria hodnocení literárního díla, společenské okolnosti, funkce médií apod.)? A že dramatické okolnosti onemocnění (možná vyjma 2-3 článků „vychrlených“ krátce po příhodě) už pak neměly vliv na množství článků? Zkrátka a dobře,

výsledná zjištění jsou ve značné míře předpokládatelná – viz v HOSTu se počet článků nemění... Pro bulvární tisk jsou přednostnější jiná témata než literární (resp. filmové adaptace či smrt Monyové)... Různé typy médií zpracovávají literární témata odlišným způsobem...

Výhrady mám též k nedotaženostem po stránce hodnocení médií, jež byla k výzkumu užita, přestože jsem si vědom, že práce by vyžadovala výzkumné nástroje spíše z oblasti mediálních studií: V úvodu je konstatováno, že hranice mezi seriózními médii a bulvárními *není ostrá*. K čemu má tedy tato citace v práci dále vést? Ke zjištění určité míry bulvarizace i v rádobu „seriózním“ médiu LN? Na s. 34 autorka konstatuje, že literatura je v LN téma běžné – to možná bývalo dříve, dnes kromě sobotní Orientace a ankety o Knihu LN jsou zmínky o literatuře sporé. Na téže straně píše autorka, že LN se zaměřuje na různé jevy v literatuře – Bůh v literatuře, literatura u maturit... Jsou to míchány hrušky s jablky, tím se práce zbytečně proměňuje v metabulvární psaní, psaní bulvárně o bulváru. Nemluvě o umístění „aorty“ mezi klíčová slova, čímž nám práce jaksi propadává do sféry lékařské.

Práci Nikolky Stupkové doporučuji k obhajobě. Přínosná zjištění však tato BP naplňuje spíše mimo výchozí hypotézy, které si studentka stanovila.